

18 mei 2016

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.L.J. Bomers.

1. De procedure

Op 22 maart 2016 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, de klacht tegen aangeklaagde [naam] niet-ontvankelijk verklaard.

Mevrouw mr. M.L.J. Bomers heeft bij brief van 7 april 2016 (ingekomen op 7 april 2016) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van de KLAC van 22 maart 2016.

Op 15 april 2016 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager heeft aangevoerd dat de KLAC ten onrechte de klacht tegen aangeklaagde [naam] niet-ontvankelijk heeft verklaard. Klager is het niet eens met het oordeel van de KLAC dat leerlingen op een Klein Seminarie geen functionaris zijn van een kerkelijke instelling. Een dergelijke leerling dient in ieder geval te worden aangemerkt als een (aspirant-)lid van een in Nederland gevestigd instituut van gewijd leven of sociëteit van apostolisch leven. Voorts bestrijdt klager het oordeel van de KLAC dat aangeklaagde ten tijde van het seksueel misbruik niet meer op het Klein Seminarie zou hebben gezeten.

3. De beoordeling

Ingevolge artikel 20.1 van de Procedure kan tegen de beslissing van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid kan niet leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelende kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht van klager.

De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelende kamer met betrekking tot de vraag of de klacht van klager ontvankelijk is, heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelende kamer heeft haar oordeel onder punt 3. van haar beslissing toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de behandelende kamer terecht heeft vastgesteld dat leerlingen op een Klein Seminarie geen functionaris zijn van een kerkelijke instelling en daarmee de gedragingen van aangeklaagde niet onder de Procedure vallen. Dat een dergelijke leerling in ieder geval moet worden aangemerkt als een (aspirant-)lid van een in Nederland gevestigd instituut van gewijd leven of sociëteit van apostolisch leven is evenmin juist.

De bijzondere kamer stelt voorts vast dat de vraag of klager ten tijde van het misbruik wel of niet op het Klein Seminarie zou zitten, niet tot een ander oordeel van de behandelde kamer zou kunnen leiden. Door de behandelende kamer is immers, zoals hiervoor is overwogen terecht vastgesteld dat leerlingen van een Klein Seminarie geen functionaris zijn van een kerkelijke instelling.

De bijzondere kamer is dan ook van oordeel dat niet gezegd kan worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal en met inachtneming van de Procedure, in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 18 mei 2016 door mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, mr. T.F.A.M. Hoogenboom en mr. H.J Schepen, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.